

[Steen Folke]

Jeg forstår godt, at statsministeren prøver at bagatellisere det og sige, at det ikke er så galt, og at man ikke vil kalde det økonomisk krigsførelse, men spørgsmålet er alligevel – og det fik jeg ikke nogen helt konkret stillingtagen til – om ikke det er rigtigt, at disse studier eller undersøgelser, der nu skal iværksættes i forskellige fora, faktisk har som mål dels at forhindre nye aftaler med Sovjetunionen om gasleverancer – det var punkt 1, det har ministeren ikke svaret på – dels at forhindre eksport af visse former for teknologi. Det kan man sige at ministeren har svaret på; han medgiver, at der kan være tale om visse former af teknologi. Dels er målet også fjernelse af subsidier. Dertil siger ministeren, at visse subsidier vil man nu opretholde alligevel. Men er det ikke rigtigt, at man af disse politiske grunde vil være med til at forsøge at fjerne andre former for subsidier? Jeg har i og for sig ikke speciel sympati for subsidier af nogen som helst art, men hele problemet er selvfølgelig her den politiske sammenhæng, det indgår i, hvor jeg mener, at man ikke kan forstå det som andet end et, måske moderat udformet, men alligevel klart bidrag til, og så kan man kalde det økonomisk krigsførelse eller kold krig, eller man kan bruge mere afsvækkede betegnelser for det, men noget, som skærper modsætningsforholdet, bidrager til konfrontationen mellem Øst og Vest og primært mellem USA og Sovjetunionen.

Riishøj (SF):

Jeg vil spørge statsministeren, om han mener, der er bevis for, at de sanktioner, der hidtil er gennemført inden for rammerne af OECD, har virket efter hensigten. Det er jo et meget omdiskuteret spørgsmål, men mener statsministeren, at de har virket efter hensigten, at de har svækket Sovjetunionens oprustningsevne?

Statsministeren (Poul Schlüter):

For at skære det ud i pap så er hensigten med den vestlige holdning i disse samhandlsspørgsmål, at vi skal undlade at yde Sovjetunionen økonomiske fordele, der ikke er forretningsmæssigt begrundet, og som kan bidrage til, at Sovjetunionen inden for sin økonomikreds får flere kræfter til at fortsætte en fuldstændig meningsløs og unødvendig

oprustning, som vi har set det i de seneste år. Det spiller måske ikke nogen stor rolle, men det er da rimeligt, at vi anlægger et sådant motiv omkring udformningen af den fremtidige samhandel, som vi i øvrigt er tilhængere af skal vokse og gro. Den danske regering er tilhænger af, at man på forretningsmæssigt grundlag udvikler den naturlige samhandel med alle, for min skyld meget gerne også yderligere med Sovjetunionen og østeuropæiske lande i almindelighed, men disse handelsordninger skal hvile på et sundt og ægte forretningsmæssigt grundlag. Det er det, det drejer sig om.

Jeg er ikke i stand til at vurdere, om de hidtidige ordninger har haft nogen virkelig effekt; det er et spørgsmål, jeg ikke kan svare på.

Holger K. Nielsen (SF):

Kan statsministeren sige med sikkerhed, at man fra EF-landenes side ikke vil anvende Romtraktaten som grundlag for disse rent politiske foranstaltninger over for Sovjetunionen?

Statsministeren (Poul Schlüter):

Det kan jeg ikke på nuværende tidspunkt give nogen garanti for.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 227

9) Til udenrigsministeren af:

Riishøj (SF):

»Hvilke bestræbelser er fra dansk side blevet udfoldet for at forhindre, at Sydafrika fra Den internationale Valutafond fik tilstillet et lån på 1,1 mia dollars, og finder udenrigsministeren det i overensstemmelse med dansk Sydafrikapolitik, at Danmark i FNs generalforsamling undlod at stemme i forbindelse med et forslag om at henstille til IMF ikke at yde Sydafrika det pågældende lån?«

Skriftlig begrundelse

Med 121 stemmer for, 3 imod og 23, der undlod at stemme, vedtog FNs generalforsamling for nylig et forslag fremsat af Guinea den 21. oktober om at henstille til IMF ikke at yde Sydafrika et rekordagtigt stort